

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1118-1119/2531

พนักงานอัยการจังหวัดตราด โจทก์ นายบุญล้อม แดงรอด กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91, ป.ร.ฎ. มาตรา 27, พ.ร.บ.ศุลกากร มาตรา 27

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยนำสินค้าควบคุมจากเขตจังหวัดอื่นเข้ามาในเขตท้องที่จังหวัดที่มีการประกาศเขตควบคุม แม้จะปรากฏว่าสินค้านั้นอยู่ในเรือที่ได้บรรทุกมายังไม่มีการขนถ่ายสินค้าก็ตาม การกระทำของจำเลย ก็เป็นการฝ่าฝืนประกาศของคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด แล้ว จำเลยร่วมกันพยายามนำสินค้า สับ ขี้ ฝ้าย และไม้อัดซึ่งมิได้ผ่านด่านศุลกากร โดยถูกต้อง ออกไปนอกราชอาณาจักรและร่วมกันขนย้ายสับขี้ฝ้ายเป็นสินค้าควบคุมในท้องที่จังหวัดตราด ทางทะเลกับร่วมกันขนย้ายฝ้ายและขี้หรืออันเป็นสิ่งของที่อยู่ในความควบคุมทางทะเลจากท้องที่ จังหวัดอื่นเข้ามาในเขตจังหวัดตราดทางทะเล การกระทำของจำเลยในสินค้าแต่ละประเภทเป็น ความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท จึงต้องแยกประเภทสินค้าออกเป็นกระบวนความผิดแล้ว ลงโทษบทหนัก คดีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขคำพิพากษาศาลชั้นต้นทั้งบทมาตราความผิดและ กำหนดโทษเป็นการแก้ไขมาก ไม่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 218 ความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากรมาตรา 27 ไม่ว่าจะเป็น พยายามกระทำความผิดหรือกระทำความผิดสำเร็จก็ตาม กฎหมายได้กำหนดโทษไว้เท่ากันคือ ความผิดครั้งหนึ่งให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าของราคาของซึ่งรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วหรือจำคุกไม่เกินสิบ ปีหรือทั้งปรับทั้งจำ เมื่อการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายบทพระราชบัญญัติศุลกากรจึง เป็นบทหนักกว่าพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นในภาวะคับขัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๓ พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้า และป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐, ๒๓, ๒๔, ๔๐, ๔๓ พระราชบัญญัติควบคุม เครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๔, ๑๐, ๒๐ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๘๓, ๘๔, ๙๑ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ข้อ ๒ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนวัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ คำสั่งของคณะปฏิรูป การปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ ข้อ ๓, ๖, ๗ พระราชบัญญัติ คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๗, ๗๖ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๒๗๗, ๒๘๒ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๓ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙ ประกาศคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด ฉบับที่ ๑ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๒ ประกาศคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด จังหวัดตราด ฉบับที่ ๙ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๓ ประกาศคณะกรรมการควบคุม

เครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆในภาวะคับขันฉบับที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔
ประกาศจังหวัดตราด ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๒๔ ระเบียบของกลางทั้งหมด ยกเว้นรถยนต์ส.
เรื่องสมุทร ๕ กับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนให้คืนเจ้าของจ่ายเงินสินบนนำจับแก่ผู้นำจับ และ
จ่ายรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับตามกฎหมาย จำเลยทั้งแปดให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว
พิพากษาว่าจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ มีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร มาตรา ๒๗ ให้จำคุก
คนละ ๒ ปีและปรับรวมกัน ๗,๒๗๕,๘๔๐ บาท มีความผิดตามพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้า
และป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐, ๒๓, ๒๔, ๔๐, ๔๓ จำคุกคนละ ๓ เดือนและปรับ
คนละ ๓,๐๐๐ บาท มีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆใน
ภาวะคับขันพ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๔, ๑๐, ๒๐ จำคุกคนละ ๓ เดือนและปรับคนละ ๑,๐๐๐ บาท
จำเลยที่ ๑ และที่ ๖ มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ คำสั่งของคณะ
ปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ ข้อ ๓, ๖, ๗ ฐานมีอาวุธปืนให้
จำคุกจำเลยที่ ๑ ๘ เดือนและปรับ ๔,๐๐๐ บาท จำคุกจำเลยที่ ๖ ๖ เดือน และปรับ ๓,๐๐๐ บาท
ฐานพกพาอาวุธปืนจำคุกจำเลยที่ ๑ ๘ เดือนและปรับ ๓,๐๐๐ บาท จำคุกจำเลยที่ ๖ ๖ เดือน
และปรับ ๒,๐๐๐ บาทจำเลยที่ ๓ และที่ ๗ มีความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
มาตรา ๓๗, ๗๖ ให้ปรับคนละ ๑,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๗ มีความผิดตามพระราชบัญญัติการเดินเรือ
ในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ มาตรา ๒๗๗, ๒๘๒ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไข
เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๓ ให้ปรับ ๑,๐๐๐ บาท ถ้าจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทน รม
สินค้าไม้อัด สบู่ บุหรี่ และผ้าของกลาง ส่วนเรือ ส.เรื่องสมุทร ๕ อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน เสื้อ
กางเกง รองเท้ากระเป๋าดินทาง และกล้องถ่ายรูปของกลางให้คืนเจ้าของจ่ายเงินรางวัลแก่ผู้จับ
ร้อยละ ๓๐ ของเงินสุทธิจากการขายของกลางที่ศาลสั่งรับหรือเงินค่าปรับที่จำเลยได้ชำระต่อศาล
ตามพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด และจ่ายเงินรางวัลแก่ผู้จับร้อยละ
๒๐ ของราคาของกลางหรือค่าปรับตามพระราชบัญญัติศุลกากร ถ้าจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัด
การตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยถูกจำคุกมาก่อนเพื่อ
ให้โอกาสจำเลยกลับตัวเป็นคนดี จึงให้รอการลงโทษจำเลยทุกคนไว้มีกำหนดคนละ ๒ ปี ยกฟ้อง
จำเลยที่ ๔ และที่ ๕ กับข้อหาอื่นสำหรับจำเลยที่ ๑, ๒, ๓, ๖, ๗ และ ๘ จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘
อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้ววินิจฉัยว่า ศาลชั้นต้นฟังลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘
ชอบแล้ว แต่ที่เรียงกระทงลงโทษโดยมิได้แยกประเภทสินค้าออกเป็นกระทงความผิดแล้วลงโทษใน
บทหนักเป็นการไม่ถูกต้อง พิพากษาแก้เป็นว่าสำหรับสินค้าผ้าและบุหรี่อันเป็นสิ่งที่อยู่ในความ
ควบคุมนั้น จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ มีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภค
และของอื่นๆในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๔, ๑๐, ๒๐ ประกาศคณะกรรมการควบคุม
เครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆในภาวะคับขัน ฉบับที่ ๑๐๔ พ.ศ. ๒๕๒๔ พระราชบัญญัติศุลกากร
พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๓
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๘๓, ๘๔, ๙๐ ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติควบคุม
เครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆในภาวะคับขันอันเป็นบทหนัก จำคุกคนละ ๖ เดือน และปรับ
คนละ ๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนสินค้าสบู่อันเป็นสินค้าควบคุมนั้นจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ มีความผิดตาม
พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.
๒๔๙๐ มาตรา ๓ พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา

๑๐, ๒๓, ๒๔, ๔๐, ๔๓ ประกาศคณะกรรมการกลางกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกาศคณะกรรมการส่วนจังหวัด กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด จังหวัดตราด ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๒๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๘๓, ๘๔, ๙๐ ให้ลงโทษฐานพยายามนำสินค้าหลบหนีออกนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติศุลกากรอันเป็นบทหนักให้จำคุกคนละ ๔ เดือนและปรับรวม ๒ ใน ๓ ของสี่เท่าราคาสิ่งของกลางเป็นเงิน ๑๒๓,๗๓๓.๓๓ บาทจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ มีความผิดฐานพยายามนำสินค้าไม้อัดหลบหนีออกนอกราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๘๓, ๘๔ให้จำคุกคนละ ๒ เดือน และปรับรวม ๒ ใน ๓ ของสี่เท่าราคาไม้อัดของกลางเป็นเงิน ๑๓,๓๓๓.๓๓ บาท รวม ๓ กระทั่งเป็นจำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ คนละ ๑ ปี และปรับคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท กับปรับรวม๑๓๗,๐๖๖.๖๖ บาท นอกจากนี้แก่นี้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๘ เป็นเจ้าของสินค้าบุหรี่ยี่ห้อ ผ้า สบู่ และไม้อัดของกลาง ซึ่งเป็นสินค้าไม่ต้องห้าม ต้องจำกัดและไม่ต้องเสียภาษีถ้าส่งออกนอกประเทศสินค้านี้ได้ผ่านด่านศุลกากรมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร ในขณะที่บรรทุกลงเรือ ส. เรือสมุทร ๕ ซึ่งเป็นเรือที่ได้รับอนุญาตให้ทำการค้าชายฝั่ง สถานีปลายทางที่นำสินค้าไปส่งคือเกาะพัง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำเลยที่ ๑ ทำหน้าที่เป็นนายท้ายเรือ พนักงานศุลกากรด่านมหาชัยได้ออกใบปล่อยสินค้าตามเอกสารหมายเลขปจ.๑ ตามวันเวลาเกิดเหตุ เรือโทไกรสร จันทรสุวานิชย์ ผู้บังคับการเรือ ต.๑๒ กับพวกได้นำเรือออกตรวจ จับเรือ ส. เรือสมุทร ๕ ยึดบุหรี่ยี่ห้อ ผ้า สบู่ และไม้อัดดังกล่าวเป็นของกลาง จำเลยที่ ๒ ทำหน้าที่เป็นนายท้ายเรือขณะถูกจับ จุดที่จับอยู่ในทะเลห่างจากปลายแหลมเทียนเกาะกูดประมาณ ๑๓ ไมล์ทะเล ปัญหาวินิจฉัยข้อแรกมีว่า จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ พยายามนำสินค้าของกลางซึ่งเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการทางศุลกากร ด่านศุลกากรคลองใหญ่ จังหวัดตราด ออกไปนอกราชอาณาจักรไทยตามฟ้องหรือไม่ ศาลฎีกาพิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์จำเลยแล้วฟังว่า จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ พยายามนำสินค้าบุหรี่ยี่ห้อ ผ้า สบู่ และไม้อัดของกลางซึ่งยังมีได้ผ่านพิธีการทางศุลกากร ด่านศุลกากรคลองใหญ่จังหวัดตราดโดยถูกต้องออกไปนอกราชอาณาจักรไทยมุ่งไปประเทศกัมพูชาโดยการใช้ จ้าง วาน ของจำเลยที่ ๘ ซึ่งเป็นเจ้าของสินค้า การกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ เป็นความผิดฐานพยายามนำสินค้าซึ่งเป็นของที่ยังมิได้ผ่านพิธีการทางศุลกากรออกไปนอกราชอาณาจักรไทยตามที่โจทก์ฟ้อง ปัญหาวินิจฉัยข้อ ๒ ที่ว่า จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ ร่วมกันนำสินค้าของกลางซึ่งเป็นสินค้าควบคุมจากจังหวัดสมุทรสาครเข้ามาในเขตจังหวัดตราดและขนย้ายสินค้านี้ดังกล่าวออกนอกเขตจังหวัดตราดโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าราชการจังหวัดตราดอันเป็นการฝ่าฝืนประกาศคณะกรรมการส่วนจังหวัด กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดจังหวัดตราด ซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆในภาวะคับขันพ.ศ. ๒๔๘๘ และพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ๒๕๒๒ หรือไม่ ศาลฎีกาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้จำเลยได้บรรทุกสินค้าต้องควบคุมจากจังหวัดสมุทรสาครเข้ามาในเขตท้องที่ของจังหวัดตราดแล้ว แม้จะปรากฏว่าสินค้านี้ยังอยู่ในเรือที่ได้บรรทุกมาซึ่งยังมิได้มีการขนถ่ายสินค้าก็ตาม การกระทำของจำเลยที่ ๑, ๒ และ ๘ ก็เป็นการฝ่าฝืนต่อประกาศของคณะกรรมการส่วนจังหวัด กำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดจังหวัดตราดอันเป็นความผิดตามที่โจทก์ฟ้องแล้ว ปัญหาวินิจฉัยข้อ ๓ ตามที่โจทก์แก้ฎีกาว่า ฎีกาของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ เป็นฎีกาในปัญหา

ข้อเท็จจริงซึ่งต้องห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ นั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขคำพิพากษาศาลชั้นต้นทั้งบทมาตราความผิดและกำหนดโทษ เป็นการแก้ไขมากจึงไม่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ส่วนปัญหาข้อสุดท้ายตามฎีกาของโจทก์ เกี่ยวกับการปรับบทลงโทษจำเลยนั้น โจทก์ฎีกาว่า การกระทำของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ ฐาน ร่วมกันพยายามนำสินค้า สบู่ ผ้า บุหรี่ และไม้อัดซึ่งยังมีได้ผ่านด่านศุลกากรโดยถูกต้องออกไป นอกราชอาณาจักรและฐานขนย้ายสบู่อันเป็นสินค้าควบคุมในท้องที่จังหวัดตราดทางทะเล กับฐาน ขนย้ายผ้าและบุหรี่อันเป็นสิ่งของที่อยู่ในความควบคุมทางทะเลจากท้องที่จังหวัดอื่นเข้ามาในเขต จังหวัดตราดทางทะเล เป็นการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระกัน ควรพิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ แต่ละกระทงความผิด ซึ่งได้กระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระกันไม่จำกัดแยกสินค้าออกเป็น ประเภท ศาลขอที่จะลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ ทุกกระทงความผิดนั้นเห็นว่า การกระทำ ของจำเลยในสินค้าแต่ละประเภทเป็นความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท การที่ศาลอุทธรณ์ พิพากษาลงโทษจำเลยโดยแยกประเภทสินค้าออกเป็นกระทงความผิดแล้วลงโทษบทหนักนั้น ชอบแล้ว แต่ที่ศาลอุทธรณ์ปรับบทลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ ในความผิดสำหรับสินค้า ผ้า และบุหรี่อันเป็นสิ่งของที่อยู่ในความควบคุมโดยลงโทษตามพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆในภาวะคับขันโดยอ้างว่าเป็นบทหนักกับปรับบทลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ ฐานพยายามขนย้ายสบู่อันเป็นสินค้าควบคุม และปรับบทลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ ฐานพยายามนำสินค้าไม้อัดหลบหนีออกนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติศุลกากร มาตรา ๒๗ โดยให้ปรับ ๒ ใน ๓ ของสี่เท่าของราคาสินค้านั้น ศาลฎีกาเห็นว่า ไม่ถูกต้องดังที่โจทก์ ฎีกา เพราะความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร มาตรา ๒๗ ไม่ว่าจะพยายามกระทำความผิด หรือกระทำความผิดสำเร็จก็ตามกฎหมายได้กำหนดโทษไว้เท่ากันคือความผิดครั้งหนึ่งให้ปรับเป็น เงินสี่เท่าของราคาของซึ่งรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้วหรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ พิพากษาแก้เป็นว่า สำหรับสินค้า ผ้า และบุหรี่อันเป็นเครื่องอุปโภคบริโภคที่อยู่ในความควบคุม จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ มีความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆ ในภาวะคับขัน พ.ศ. ๒๔๘๘ มาตรา ๔, ๑๐, ๒๐ ประกาศคณะกรรมการควบคุม เครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆในภาวะคับขัน ฉบับที่ ๑๐๔ พ.ศ. ๒๕๒๔ พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๘๓, ๘๔, ๙๐ ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๙๖ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๓ อันเป็นบทหนักให้ จำคุกคนละ ๖ เดือนและปรับรวมสี่เท่าของราคาผ้าและบุหรี่ยกกลางเป็นเงิน ๗,๐๗๐,๒๔๐ บาท ส่วนสินค้าสบู่อันเป็นสินค้าควบคุมนั้นจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ มีความผิดตามพระราชบัญญัติ ศุลกากรพ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๓ พระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐, ๒๓, ๒๔, ๔๐, ๔๓ ประกาศคณะกรรมการส่วนจังหวัดกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาดจังหวัดตราด ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๒๓ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๘๓, ๘๔, ๙๐ ให้ลงโทษฐานพยายามนำ สินค้าหลบหนีออกนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติศุลกากรอันเป็นบทหนักให้จำคุกคนละ ๔ เดือน และปรับรวมสี่เท่าราคาสบู่ยกกลางเป็นเงิน ๑๘๕,๖๐๐ บาท กับจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ มีความผิดฐานพยายามนำสินค้าไม้อัดหลบหนีออกนอกราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัติ ศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ มาตรา ๒๗ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๓

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐, ๘๓, ๘๔ ให้จำคุกคนละ ๒ เดือน และปรับรวมสี่เท่าราคาไม้อัด
ของกลางเป็นเงิน ๒๐,๐๐๐ บาทรวม ๓ กระทั่งเป็นจำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๘ คนละ ๑ ปีและ
ปรับรวม ๗,๒๗๕,๘๔๐ บาท นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

องค์คณะ

ประชา บุญวนิช · ดุสิต วราโห · คำนิง อุไรรัตน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1118-1119/2531>